

Postanowienie z dnia 11 marca 1998 r.

II UKN 551/97

Pismo procesowe strony występującej w postępowaniu bez adwokata powinno być, niezależnie od nazwy, kwalifikowane zgodnie z jego treścią.

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska, Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar, Barbara Wagner (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 marca 1997 r. sprawy z wniosku Włodzimierza T. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w W. o rentę inwalidzką, na skutek kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 17 września 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Apelacyjnemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie postanowieniem z dnia 17 września 1997 r. [...] odrzucił, jako spóźnioną, apelację Włodzimierza T. od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 22 kwietnia 1997 r. [...]. Sąd ustalił, że odpis zaskarżonego apelacją wyroku z uzasadnieniem Włodzimierz T. otrzymał 25 lipca 1997 r. zaś apelację wniósł w dniu 11 sierpnia 1997 r. (data nadania pisma w Urzędzie Pocztownym), a zatem z naruszeniem terminu określonego w art. 369 § 1 KPC, który upłynął 8 sierpnia.

Włodzimierz T. postanowienie to zaskarżył kasacją i wskazując jako jej podstawę naruszenie przepisów postępowania, a to art. 373 w związku z art. 370 KPC,

art. 168 i art. 169 KPC, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu kasacji skarżący podniósł, że "w dniu 26.08. 1997 r. złożył pismo procesowe w którym wskazał na przyczyny nie dotrzymania terminu wniesienia apelacji, usprawiedliwił swoje postępowanie i wykazał, że czynność ta nie została dokonana w terminie bez jego winy". Zdaniem Włodzimierza T., jakkolwiek pismo nie było określone i zatytułowane jako wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji, tak należało je potraktować i rozpoznać w trybie art. 168 i art. 169 KPC przed wydaniem zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna.

Włodzimierz T. złożył w dniu 26 sierpnia 1997 r. pismo procesowe, w którym opisał okoliczności, w jakich nastąpiło wniesienie apelacji. Podał, że ze względu na chorobę poprosił sąsiada o nadanie przesyłki zawierającej apelację w Urzędzie Pocztowym w dniu 8 sierpnia, do czego ten ostatni się zobowiązał. Do pisma załączył zaświadczenie lekarskie stwierdzające jego niedyspozycję. Skarżący występował w postępowaniu bez adwokata. Sąd powinien więc być nadać pismu procesowemu Włodzimierza T., niezależnie od nazwy, znaczenie wynikające z jego treści. Treść zaś pisma z dnia 26 sierpnia 1997 r. wskazuje jednoznacznie, że winno ono być zakwalifikowane jako wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji.

Przed wydaniem postanowienia odrzucającego apelację z powodu jej opóźnienia Sąd drugiej instancji nie rozpoznał wniosku o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393¹³ § 1 KPC w zw. z art. 361 KPC, orzekł jak w sentencji.

=====